

## **Hoofdstuk 1**

Daar stond ze dan op zolder, te bedenken wat er nu weer allemaal mee moest op vakantie.

Wintersport, het was heel leuk, maar pas op het moment dat je heerlijk van de witte pistes afgleed.

De stress van het uitzoeken en inpakken van tevoren mochten ze wat Chantal betrof overslaan.

Vooraf voor een gezin met twee opgroeiende kinderen van twaalf en tien jaar zoals dat van haar.

Eerst begon het al met het uitzoeken van de reis.

Want zie maar een leuke betaalbare wintersportvakantie in het hoogseizoen te vinden.

Dus moest ze al op tijd beginnen met uitzoeken want anders waren alle leuke goedkope appartementen weg.

Dan was het ook nog zo dat ze allemaal gruwelijk verwend waren, dus het liefst een appartement aan de piste of dichtbij de piste zodat de auto lekker de hele week kon blijven staan en als laatste natuurlijk een supergroot skigebied.

Kortom een hele uitdaging.

Meestal als ze terugkwamen van de zomervakantie begon Chantal al met zoeken.

Dan vroeg ze aan Tom, haar man, waar hij graag heen zou willen en kreeg ze steevast hetzelfde antwoord: 'Maakt mij niet uit'.

Daar zat ze ook echt op te wachten.....

Maar ja, "carte blanche" hebben was natuurlijk ook wel fijn want dan hoefde ze verder nergens rekening mee te houden.

Dit jaar had ze eigenlijk ook niet zo'n zin om ver weg te gaan dus dat beperkte ook wel weer de mogelijkheden.

Oostenrijk was altijd zo'n drama met files dus bleven Frankrijk en Zwitserland over. Zodoende kwam ze uit op het skigebied van 'Portes du soleil' maar dan aan de Zwitserse kant het plaatsje 'Les Crosets'.

Het was 'maar' 922 km vanaf Utrecht en heeft 650 km aan pistes.

Dus als ze wilden konden ze iedere dag een andere piste doen.

Nou, als ze dan nog wat tekort kwamen wist Chantal het ook niet meer.

Omdat ze op tijd was begonnen met zoeken had ze een betaalbaar appartement op 100 m van de piste gevonden. Doe dat maar eens na!!!

Nog maar een maandje en dan was het al zover.

Daarom stond ze nu op zolder en zocht ze naar de wintersportspullen.

Alles lag natuurlijk ver achterin de kasten en zelfs onder het bed weggestopt.

Het was toch wel handig zo'n zolder want je kon er alles kwijt. Het gevaar was alleen dat je teveel dingen ging bewaren, met weinig ruimte gooide je sneller dingen weg.

Ze namen altijd alles zelf mee, dus ski's en skischoenen ook.

Maar met twee opgroeiende kinderen moest ze natuurlijk op tijd beginnen met kijken of alles nog wel paste.

En als het dan niet paste dan was het lang leve 'Marktplaats'.

Dan ging het oude spul op Marktplaats en zochten ze gewoon naar grotere spullen.

Zo hoefden ze alleen de eerste investering te doen en konden ze gewoon iedere keer het oude verkopen en nieuwe kopen.

Dat scheelde ontzettend veel geld.

Als ze alles elk jaar moesten huren waren ze het geld gewoon kwijt natuurlijk en zo dus niet.

Het enige nadeel was dat ze natuurlijk niet zoveel mee konden nemen want ski's, schoenen en skipakken namen heel veel ruimte in de auto in.

Natuurlijk hadden ze wel zo'n 'lijkenkist' op het dak dus daar kon een hele hoop in en het scheelde dat ze dan niet kleding meenamen wat ze achteraf toch niet hadden aangehad want er was geen extra plek in de auto.

Haar zoon Wesley van twaalf jaar was het laatste jaar wel vijf cm en twee schoenmaten gegroeid dus daar hadden ze waarschijnlijk wel een probleem.

Zat er eigenlijk wel in want hij deed al 2 jaar met zijn skispullen dus dan werd het ook wel weer tijd.

Chantal zat te bedenken wat nou het handigste was om te doen, waarschijnlijk het hele zootje tevoorschijn halen en dan de kinderen alles even laten passen.

Ineens hoorde ze 'mam' roepen. Jeetje was het al zo laat.

Sinds Wesley op de middelbare school zat moest ze even wennen dat de kinderen niet allebei pas na drie uur thuis waren.

'Ja we waren lekker het laatste uur vrij' hoorde ze hem al roepen. Nou mooi dan kon hij meteen zijn spullen even passen.

Maar toen ze het aan hem vroeg kreeg ze als antwoord: 'Eerst even wat drinken en een koekje, even chillen hoor mam'.

Dat had ze zelf natuurlijk ook wel kunnen bedenken, dus ging ze maar even gezellig bij hem zitten met een kopje thee.

Ze keek om zich heen en zat weer te genieten van haar nieuwe woonkamer.

Een paar maanden geleden hadden ze de hele woonkamer veranderd. Een nieuwe bank, stoel, zo'n grote televisie aan de muur en een nieuwe parketvloer. Eerst hadden ze donker eiken en nu hebben ze een veel lichtere kleur daardoor leek de woonkamer ineens veel groter.

Wat kon dat toch een verschil maken, ongelooflijk, het leek net een nieuw huis. Ze nam plaats op de blauwe hoekbank naast Wesley en vroeg hoe hij het op school had gehad.

'Goed hoor,' was het antwoord. Wesley was een jongen waar je altijd door moest vragen als je meer wilde horen over school.

'Nog wat bijzonders meegemaakt?'

'Nee hoor en de wiskunde toets ging goed.'

'Oh, dat is mooi daar had je hard voor geleerd.'

Ze bedacht dat het misschien handiger was om straks gewoon met allebei de kinderen tegelijk te gaan passen.

Dan was ze ook in één keer klaar.

'Heb je nog huiswerk?'

'Ja maar een klein beetje, valt wel mee, is zo gebeurd.'

'Dan ga je dat zo maar eerst doen, dan passen we wel na het eten.'

'Ik heb zo'n zin om te skiën maar het duurt nog zo lang.'

'Nou Wes de tijd gaat snel genoeg, voor je het weet sta je alweer op de ski's.'

De kinderen konden allebei heel erg goed skiën, want ze skieden al vanaf hun vierde levensjaar.

Ze hadden allebei ook nog skiles op de borstelbaan in Nederland gehad, dus hadden ze allebei een goede basis.

Zelf skiede Chantal al vanaf haar zesde dus kon ze ook goed skiën. Daarbij kwam dat Tom ook al op jonge leeftijd met skiën was begonnen dus konden ze al leuke tochten maken met z'n vieren.

De kinderen wilden toch niet meer op skiles.

Om half vier was haar dochter Julia nog steeds niet thuis. Daar gaan we weer, dacht Chantal bij zichzelf, ze zal wel weer ergens zijn gaan spelen en dan vergat ze helemaal te bellen.

Maar ze wilde natuurlijk wel weten waar haar dochter uithing dus gaf ze haar nog even de tijd voordat ze haar vriendinnen ging bellen.

Het scheelde dat de school maar twee straten verderop was en haar vriendinnen allemaal in de buurt woonden dus zoveel kon er niet gebeuren.

Want een mobieltje had ze nog niet, die kreeg ze pas wanneer ze naar de middelbare school ging.

Ze vonden dat nu nog niet zo nodig, tot groot verdriet van Julia want iedereen in de klas heeft een

mobieltje' en zelfs twee kinderen hebben een 'Iphone'.

Bij navraag waren er natuurlijk nog wel meer kinderen zonder mobieltje.

Wesley kreeg ook pas zijn telefoon op de middelbare school dus moesten ze dat natuurlijk nu ook zo doorvoeren.

Ze hadden wel een soort noodtelefoon, dat was gewoon een oud mobieltje van Tom waar een prepaid kaartje inzat en mocht ze ergens heen gaan dat ze wel een telefoon nodig had dan kon ze die gebruiken.

Om vier uur was ze nog steeds niet thuis. Jemig nu was ze er wel klaar mee. Ze pakte de telefoon en belde haar vriendinnen.

Niemand wist waar ze was maar een moeder van een vriendinnetje zei dat ze misschien op het schoolplein aan het spelen waren.

'Wesley ik fiets even naar het schoolplein om te kijken of Julia er is!' riep ze naar boven.

Wesley was op zijn kamer huiswerk aan het maken en alle slaapkamers lagen op de eerste verdieping.

Ze pakte haar fiets uit de garage en was blij dat het droog was. Het had de hele ochtend geregend.

Ze kwam bij het schoolplein aan en ja hoor, ze waren daar met een hele groep op het schoolplein aan het spelen.

'Julia, kom even hier!' riep Chantal richting de spelende kinderen. 'Julia je moeder' hoorde ze een aantal kinderen zeggen.

Ze kwam aanrennen met een verhit gezicht en haar donkerblonde haren waren helemaal door de war.

'Wat is er?' vroeg ze. Ze zag mijn gezicht. 'Oh ja, ik ben op het schoolplein aan het spelen. Ik kon niet bellen want ik heb geen mobiel,' zei ze liefjes.

'Heb je ook geen benen meer? Je kon gewoon even die twee straten naar huis lopen om te melden dat je op het schoolplein bent,' kaatste Chantal terug.

'Sorry mama maar mag ik nog even blijven, we zijn zo leuk aan het spelen?'

'Vooruit dan maar, om half zes thuis zijn, niet te laat komen en als dit nog een keer gebeurd dan moet je volgende keer wel meteen mee naar huis.'

'Oké ik zal het nooit meer doen, doe,' Chantal kreeg een kus van haar dochter en ze rende alweer weg. Hoe vaak ze die zin al niet gehoord had...

Later, na het avondeten was het tijd om even te gaan passen.

'Ik krijg de skischoen niet eens aan, te klein,' riep Julia terwijl ze haar voet al wurmend uit de skischoen trok.

'Wacht nou even je hebt de skischoen niet eens helemaal open, je moet wel alle clips open maken,' zei Tom terwijl hij de rest van de clips open maakte.

'Als je de skischoen niet helemaal open hebt krijg je jouw voet er nooit in.'

'Oké papa, nu lukt het wel, ik pas hem toch nog, ik heb nog zat ruimte bij mijn teen', zei Julia.

Wesley kreeg zijn skischoenen echt niet meer aan.

De ski's van beide kinderen waren niet meer lang genoeg.

Gelukkig hadden ze nog een maat groter liggen voor Julia want Wesley had een tijd lang ieder jaar nieuwe ski's nodig, zo hard groeide hij.

En deze waren prima voor Julia.

Wesley deed zijn zwarte skihelm over zijn donkere krullen heen.

'Deze past nog prima hoor'.

Julia paste haar roze skihelm ook nog.

'Gelukkig pas ik mijn mooie helm nog,' zei Julia terwijl ze zichzelf in de spiegel aan het bewonderen was.

De ski jassen en broeken zaten ook nog prima.

Gelukkig maar, want die had ze vorig jaar nog allemaal nieuw gekocht.

Kortom ze hoefde alleen maar voor Wesley skischoenen en ski's te kopen.

De oude ski's van Julia kon ze weer doorverkopen en de oude ski's en skischoenen van Wesley bewaarde ze weer voor Julia.

Nu het toch te donker buiten was om foto's te maken van de ski's, moest ze dat morgen dan maar doen, ze had toch nog tijd zat.

'Ik heb nou wel echt zin om te skiën mam,' zei Julia.

'Ja ik ook, maar je moet nog even geduld hebben, voor je het weet zijn we weer een maand verder,' zei Chantal.

'En voor je het weet zijn we alweer terug,' zei Wesley droog.

'Hallo zo moet je niet denken natuurlijk!'



De volgende dag maakte ze de foto's en zette de ski's op Marktplaats. Nog geen half uur nadat ze erop stonden ging de telefoon al.

Het waren mensen die geïnteresseerd waren in de ski's van Julia. Dat ging wel heel snel.

Ze maakte een afspraak met de mensen om 's avonds te komen kijken want ze liet nooit vreemde mensen komen overdag wanneer ze alleen thuis was. Nu hoefde ze alleen nog maar te zoeken naar andere ski's en schoenen voor Wesley.

Er stonden er zoveel op dat ze maar iets in de buurt uitzocht. Ze veranderde de afstand in vijftientig kilometer via het pijltje naast hun postcode.

Al snel zag ze de perfecte advertentie voor ski's en skischoenen in de maat die ze zochten.

Even een belletje en het weekend konden ze langskomen om te passen.

Ook weer geregeld, dan had ze nu lekker tijd voor haarzelf en kon ze even haar haren gaan verven.

Dat deed ze nu sinds een jaar, ze moest wel vond ze want ze kreeg steeds meer grijze haren.

Ja helaas, op een bepaalde leeftijd hou je het niet meer tegen. Intussen had ze donkerbruin, rood en lichtblond uitgeprobeerd.

Maar haar favoriet tot nu toe was donkerblond, dat was maar een paar tinten verschil met haar natuurlijke haarkleur en Julia had ook dezelfde kleur dus dat vond ze wel leuk.

De mensen die 's avonds voor de ski's van Julia kwamen waren meteen enthousiast dus waren ze verkocht.

In het weekend gingen ze naar de mensen van Marktplaats voor nieuwe ski's en skischoenen voor Wesley en gelukkig pasten de skischoenen dus dat was ook weer voor mekaar.

Een paar weken later stond ze weer op zolder om de rest even na te lopen: handschoenen, skipully's en sokken.

Gelukkig pasten ze dat allemaal nog wel.

Even kijken wat ze nog meer aan kleding mee moesten nemen en dan inpakken maar.

De volgende dag vertrokken ze al, zo gauw het laatste kind uit school kwam.

Balen toch dat ze niet een studiedag hadden voor de voorjaarsvakantie.

Zelfs geen middagje vrij.

Daar kon Chantal zich toch zo boos over maken, gaven ze een halve dag vrij voor de kerstvakantie en dat zijn twee weken maar de dag voor de voorjaarsvakantie wilden ze ineens spelletjes doen of film kijken 's middags.

